

у ній було дев'ятеро дітей. Майже всі брати Володимира були репресовані, а Григорій Холодний був арештований як учасник т. зв. СВУ. Тільки один із них — Микола — зміг працювати за радянської влади і став видатним ученим, директором Інституту ботаніки АН УРСР (цей заклад нині носить його ім'я). Біографію Віри Холодної автор скомпонував у шість розділів: «Дитинство, отрочтво, юність», «Великі надії», «Творима легенда», «Війна і мир», «Важкі часи» і «Драма на березі моря». Чітко структурована оповідь містить чимало інформації про кінематограф тих часів, адже актриса працювала у найбільших кінопідприємств свого часу: Торговому домі «П. Тіман і Ф. Рейнгардт» (там уперше з'явилась на екрані — у крихітному епізоді у фільмі «Анна Кареніна»), кінопідприємствах І. Єрмольєва, О. Ханжонкова (де знялась у 12 фільмах, переважно в режисера Євгена Бауера) та Д. Харитонова, де остаточно утвердилась як зірка першої величини, виконавши головні ролі в таких хітах Петра Чардиніна, як «Біла каміна», «Мовчи, смутку, мовчи...» й «Казка любові дорогої». Усього в Харитонова, включаючи одеський період (в місто над морем кінопідприємці перебралися, втікаючи від більшовицького терору), вона зіграла

у 25 фільмах. Переважно то були салонні мелодрами, в яких вона не грала (в неї не було театральної освіти), а проживала драми своїх героїнь (на цьому наголошував один із провідних критиків того часу В. Туркін). У наведених відгуках критики не надто високо оцінюють акторський талант Віри Холодної, але віддають належне її «красивому і напрочуд кінематографічному обличчю». Та ніхто не взявся пояснити феномен її популярності у глядачів. Про її гру у фільмі «Мовчи, смутку, мовчи...» (єдиний, що зберігся повністю) автор пише: «Привабливість Холодної надає надзвичайної чарівності найбуденнішим ситуаціям — курить вона таємно, наливає чай чи просто потягується у скромному халатіку».

У «Додатку» друкується стаття композитора О. Маноцькова «Про музику до нового видання фільмів за участю Віри Холодної». На завершення слід зазначити, що в Україні також є шанувальники таланту Віри Холодної, серед яких насамперед слід назвати кінорежисера-документаліста Сергія Буковського, який 2000 року зняв фільм «Знак — тире», присвячений Вірі Холодній, включивши в нього інтерв'ю з її доньками, які на той час мешкали у США.

мистецька хроніка

В Міжнародний фестиваль короткометражних фільмів Wiz-Art

26—29 липня у Львівському Палаці мистецтв відбувся Міжнародний фестиваль короткометражних фільмів Wiz-Art. Переможців обирали глядачі та журі, до якого увійшли режисери Вінсент Мун (Франція), Ізольда Угадоттір (Ісландія) та ін. Стрічки, серед них українська «Я космос» Віталія Дмитрука, боролися у п'яти номінаціях. Гран-прі здобув «Грибок» Шарлотти Міллер (Швеція, 2011). Найкращим ігровим фільмом визнано «Фабрику» Алі Мурітіба (Бразилія, 2011), а найкращим експериментальним — «Не залишай ні хмаринки» Пабло Гонзалеса (Франція—Німеччина, 2010).

Кіновечори в Гостиному дворі

Серед заходів, спрямованих на збереження Гостиного двору — важливої архітектурної пам'ятки Києва кінця XVIII ст., яка була відновлена в 1980-х за автентичним проектом і гармонізувала історичне обличчя Контрактової площі, — 28—29 липня відбулися кіновечори сучасного українського фільму. Організатори — Мистецько-громадський центр «Гостинна республіка» й Український кіноклуб у Берліні. Керівник кіноклубу Олександра Бінерт разом із київською журналісткою,

правозахисницею Ольгою Веснянкою ознайомили глядачів із короткометражками «Собачий вальс» Тараса Ткаченка і «Ті місце порожнє» Богдани Смирнкової, повнометражними «Шум вітру» Сергія Маслобойщикова, «Las Meninas» Ігоря Подольчака. У цьому ж місяці «Гостинна республіка» провела ще низку показів. Серед них — «Нові часи» Чарлі Чапліна, німецько-фінський фільм «Ганді» Р.Аттенборо (показ від творчого колективу «Аул ім. Цоя»), «Білий птах з чорною ознакою» Ю. Ілленка (пам'яті Богдана Ступки), прем'єра документальної стрічки «48 днів до Євро» В. Торопова.

Відкрита ніч

Кінофестиваль «Відкрита ніч. Дубль-16» відбувся цього року в купальську ніч у галереї «Арт-причал» у Києві поблизу Гаванського мосту. Паралельно покази фільмів конкурсу та позаконкурсної програми відбулися у Дніпродзержинську, Запоріжжі, Каневі, Копичинцях, Івано-Франківську, Львові, Миколаєві, Полтаві, Прилуках, Чернівцях та селах Легедзине й Обирок. Глядачам показали 35 короткометражних стрічок. Журі фестивалю очолила письменниця Оксана Забужко, переможців визначали також актори Анатолій Хостікоєв та Богдан Бенюк,

художник Анатолій Криволап та ін. Члени журі зазначили, що рівень українського кіно, попри неухвалу до нього держави, досить високий. Перемогу здобули: кращий сценарій — «Борода» (режисер Дмитро Сухолиткий-Собчук), краща операторська робота — «Миколине поле» (оператор Руслан Коломієць), краща кіновела — «Невигадана історія» (режисер Артем Антоненко), відкриття фестивалю — актор Тимофій Антропов за роль у фільмі «Тимка», за концептуальність анімаційного — «Без кінця» (режисер Катерина Чепик), кращий анімаційний — «Чистий» (режисер Олена Потьомкіна), кращий ігровий — «Перше побачення» (режисер Андрій Павлюк). Гран-прі фестивалю — «Малі 18 374» (режисер Мирон Латик).

«Кіножахи» в житті: прем'єра «Бетмена»

20 липня прем'єра фільму «Темний лицар: Відродження легенди» у кінотеатрі в денверському передмісті (США) закінчилася трагічно для більше ніж півсотні людей. Чоловік у протигазі та бронезилеті почав стріляти з вогнепальної зброї по глядачах. У результаті — 14 людей загинуло, більше 50 дістали поранення. За словами свідків, перші постріли пролунали, коли на екрані йшла сцена стрілянини. Крім того, нападник кинув